la lanon de matraco. ~lanoj. Lanoj, kies fibroj estas pli mallongaj ol 15 cm, k destinitaj al fabrikado de fulitaj ŝtofoj. Kp komei.

kareo (Ku). 1 Hinda spicaĵo, konsistanta el pulvorigita pimento k kurkumo. 2 Hinda manĝaĵo, konsistanta el kokido k rizo spicitaj per ~o l.

karesmo (Rk). Periodo inter la Cindromerkredo k Pasko, dum kiu pluraj kristanaj eklezioj ordonas faston aŭ abstinon. KD RAMADANO.

karlo . Putra difektiĝo de osto (precipe dento). Is Kaŭzi ~on: la pomvino ofte ~igas la dentojn. Iĝi. Suferi ~on.

karmo (R). En Budaismo k Hinduismo, leĝo pri la senfina interdeno de la kaŭzoj k efikoj, rigardata kiel klarigo de la homa kondiĉo: ĝia perfekta sciado estas necesa, por neniigi la iluzion de la memo.

karmelano (Rk). Romkatolika monaĥo el la ordeno de la Monto Karmel. ~ino. Monaĥino el tiu sama ordeno, reformita, kun aparte severaj reguloj, de Tereza de Avila.

karotido ♥. Ĉiu el la du dikaj arterioj, kiuj kondukas la sangon en la kolon k en la kapon.

kartezla. 1 \$\xi\$ Rilata al la filozofio de Kartezio (Descartes). 2 \(\Delta\) Difinita laŭ ortangula aksaro: \(\sigma_{aj} \) koordinatoj.

kartuziano (Rk). Romkatolika monaĥo el ordeno fondita de Bruno en 1086, k loĝanta en aro da ermitejoj nomata Kartuzio, laŭ la nomo de la franca vilaĝo, kie ili komence loĝis. ~a likvoro. Fama likvoro, fabrikata de la ~oj de la Granda Kartuzio, en la francaj Alpoj.

kasono. 1 会 Granda, akvimuna kestego el ferladoj, kiun oni subakvigas ĝis la grundo, sur kiu oni volas masoni fundamenton. 2 松 Fako de plafono, inter la reliefe aperantaj traboj, ordinare ornamita per skulptaĵoj aŭ pentraĵoj.

katapulto. 1 Malnova militmaŝino, funkcisnta per streĉado k subita malstreĉo de ŝnuroj, k utiligata por antaŭpafi ŝtonojn, jetarmilojn ktp. 2 Knaba ludilo, konsistanta el ligna aŭ fera forketo kun kaŭĉuka rubando, por pasi ŝtonetojn ktp. 3 Mekanika aparato, por antaŭenjeti aviadilon for de la ferdeko de ŝipo, aŭ velglisilon for de la grundo. ~1 (tr). Antaŭenpeli per ~0.

katastro ². Mezura planaro de la bienoj, starigita por difini la terimposton.

kaŭtero 🐺. Kaŭterizilo: ~punktoj (punktoformaj ekbruloj de la haŭto por kuraca celo).

kerkedulo 572. Palmopieda birdo, el la fam. de anasedoj, vivanta en marcoj (Anas querquedula).

keroseno T. Petrola frakcio, akirita per distilado de la kruda petrolo inter 151° k 273° C.; utiligata por lumigado (petrollampoj), sed nun precipe kiel la ĉefa brulaĵo de la reakciaj motoroj.

kilo []. Pref. uzata antaŭ unuoj k signifanta: milo. Simbolo: K.

kilsono. Laŭlonga membro, formanta la suban parton de la ĉefa framo de ŝipa aŭ aviadila hulo, k iranta de la antaŭo al la posto, paralele si la kilo, sed supre de ĝi k interne de la kareno.

kimono. 1 Longa malstrikta japana robo, kun larĝaj mallongaj manikoj. 2 Eŭropa negliĝo laŭ tiu modelo, sen kudraĵo ĉe la braktruo: mantelo kun ~aj manikoj. Kp raciano.

kineta []. Rilata la movon. ~a energio []. Duona produkto de la maso per la kvadrato de la rapido de moviĝanta korpo.

kirko. 1 Kristana preģejo. Кр мозкво, sinagogo, темецо, карецо. 2 द्वर्र Karnomanĝanta birdo, el fam. falkedoj (Circus), ankaŭ nomata: cirkuo.

Kirli ALD ~llo. Aparato por rapide ~i ovojn, ŝaŭmigi lakton ktp: elektra ~ilo. Kp batmiksi.

kirio . La ~o de vektorkampo A estas vektoro B, kies slukso tra fermitan kurbon egalas la lini-integralon de la vektoro A ĉirkaŭe laŭ la fermita kurbo.

kisto . Tumoro konsistanta el membrana veziko k entenanta likvajon aŭ grasaĵon : sebuma, sinovia ~o. ~igo. Formiĝo de ~o.